

سوره احزاب (۳۳)

مدنی و شامل هفتاد و سه آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

ای پیغمبر، از عذاب خدا بترس و از افراد بی‌ایمان و منافق اطاعت نکن. به درستی که خدا

دانای حکیم است. (۱)

و از آنچه از خداوندت به تو وحی می‌شود پیروی کن. مسلماً خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۲)

و (فقط) به خدا توکل کن، چون توکل به خدا کافی است. (۳)

خدا در درون هیچ‌کس دو قلب قرار نداده، و همسرانتان را که به آن‌ها می‌گویید که تو مثل مادر من هستی، مادر شما نساخته. پسرخواندگان شما را هم پسر شما نساخته. این حرفی است که زبانی می‌گویید. خداوند حقیقت را می‌گوید و راه صحیح را نشان می‌دهد. (۴)

آن‌ها را به نام پدرانشان بخوانید که این‌کار پیش خدا عادلانه‌تر است. اگر پدرانشان را نمی‌شناسید، برادران دینی و یاران شما هستند. در کاری که اشتباهاً انجام داده‌اید اشکالی بر شما وارد نیست، ولی در اموری که عمداً انجام می‌دهید مسؤولید. خدا آمرزنده و مهربان است. (۵)

پیغمبر به مؤمنین از خودشان سزاوارتر است. همسران پیغمبر (مانند) مادر شما هستند (از نظر احترام و ازدواج و غیره). در کتاب خدا (از نظر ارث بردن) خویشاوندان نسبی از مؤمنان و مهاجران به همدیگر سزاوارترند، مگر این‌که بخواهید به دوستانتان احسانی کنید (به آن‌ها هم سهمی از ارث بدهید). این در کتاب خدا نوشته شده. (۶)

وقتی را یادآوری کن که از پیغمبران و تو و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم پیمان گرفتیم، و از آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم. (۷)

تا خدا درباره راستگویی افراد راستگو از آن‌ها سؤال کند، و برای افراد بی‌ایمان عذاب پردردی آماده کرده است. (۸)

ای افراد باایمان، نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید، آن وقتی که لشکریانی به طرف شما آمدند و ما بر آن‌ها باد و لشکریانی که نمی‌دیدید فرستادیم، و خدا کارهایی را که می‌کردید می‌دید. (۹)

وقتی که از بالا و پایین به طرف شما آمدند، و آنگاه که چشم‌ها خیره شده و دل‌ها به گلوها رسیده بود، و به خدا گمان بد می‌کردید. (۱۰)

آنجا بود که افراد باایمان امتحان شدند و به سختی لرزیدند. (۱۱)

وقتی که منافقین و کسانی که مرضی در دل داشتند گفتند که خدا و پیغمبرش فقط وعده دروغی به ما دادند. (۱۲)

وقتی که عده‌ای از آن‌ها گفتند: ای مردم مدینه، جای مقاومتی برای شما نیست، پس برگردید. و عده‌ای از آن‌ها از پیغمبر اجازه می‌گرفتند و می‌گفتند که خانه ما حفاظی ندارد، در صورتی که خانه آن‌ها بی‌حفاظ نبود، آن‌ها فقط می‌خواستند فرار کنند. (۱۳)

اگر از اطراف شهر سراغ آن‌ها می‌آمدند و از آن‌ها می‌خواستند که از دین برگردند، این‌کار را می‌کردند و مدت کمی در پذیرفتن آن درنگ می‌کردند. (۱۴)

در صورتی که قبلاً با خدا عهد بسته بودند که به دشمن پشت نکنند، و عهده‌ای که با خدا بستند

مورد بازخواست قرار می‌گیرد. (۱۵)

بگو: اگر از مرگ یا کشته‌شدن فرار کنید، این فرار هرگز فایده‌ای برای شما ندارد، و در این صورت مدت کمی از زندگی بهره می‌برید. (۱۶)

بگو: اگر خدا بخواهد که آسیبی یا رحمتی به شما برساند، چه کسی شما را در برابر او حفظ می‌کند؟ آن‌ها غیر از خدا یار و یآوری پیدا نمی‌کنند. (۱۷)

خدا کارشکنان شما و کسانی را که به برادرانشان می‌گفتند که پیش ما بیایید، می‌شناسد. فقط عده کمی از آن‌ها به جنگ می‌آیند. (۱۸)

درباره شما بخل می‌ورزند. وقتی پیش‌آمد ترسناکی بکند، آن‌ها را می‌بینی که به تو نگاه می‌کنند در حالی که چشم‌هایشان در حدقه دور می‌زند، مثل کسی که بیهوشی مرگ بر او غلبه کرده. چون خطر و ترس برطرف شود، با زبان تند با شما برخورد می‌کنند. نسبت به غنیمتی که به دست آورده‌اید بخل دارند. آن‌ها ایمان نیاورده‌اند، لذا خدا اعمالشان را نابود کرده و این‌کار برای خدا آسان است. (۱۹)

خیال می‌کنند که دسته‌های لشکریان مهاجم هنوز نرفته‌اند و اگر دوباره بیایند، دوست دارند که کاش بین اعراب بادیه‌نشین بودند و درباره اخبار شما (از دور) پرس و جو می‌کردند، و اگر در بین شما بودند فقط کمی می‌جنگیدند. (۲۰)

مسئلاً برای شما و آن‌هایی که به خدا و روز آخرت ایمان دارند و خدا را زیاد یاد می‌کنند، اعمال پیغمبر خدا بهترین سرمشق است. (۲۱)

وقتی افراد باایمان دسته‌های مهاجم را دیدند، گفتند: این همان چیزی است که خدا و پیغمبرش به ما وعده داده بودند. خدا و پیغمبرش راست می‌گفتند و این کار ایمان و تسلیم آن‌ها را زیادت‌تر کرد. (۲۲)

عده‌ای از افراد باایمان مردانی بودند که به عهده‌ای که با خدا بستند وفا کردند. عده‌ای از آن‌ها کشته شدند و عده‌ای از آن‌ها منتظر هستند و عهده‌ای که بسته بودند را عوض نکردند. (۲۳)

تا خدا پاداش راستگویی افراد راستگو را بدهد و اگر خواست، منافقین را عذاب کند یا توبه آن‌ها را بپذیرد. چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۴)

خدا کافران را با تمام خشمی که داشتند برگرداند و به خیری نرسیدند. خدا مؤمنین را از جنگ بی‌نیاز کرد. خدا قوی و مقتدر می‌باشد. (۲۵)

خداوند افرادی از اهل کتاب را که از مشرکین پشتیبانی کردند از قلعه‌هایشان پایین آورد و در دلشان وحشت ایجاد کرد، به طوری که عده‌ای از آن‌ها را کشتید و عده‌ای را اسیر کردید. (۲۶)

و زمین و خانه و اموالشان و زمینی را که در آن پا نگذاشته بودید به شما داد. خدا بر هر کاری توانا است. (۲۷)

ای پیغمبر، به زنان بگو: اگر زندگی دنیا و زینت آن را می‌خواهید، بیایید تا شما را بهره‌مند سازم و شما را به خوبی طلاق دهم. (۲۸)

و اگر خدا و پیغمبر و سرای آخرت را می‌خواهید، خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی آماده کرده. (۲۹)

ای زنان پیغمبر، هر کدام از شما که کار زشت آشکاری بکند، عذاب او دوبرابر می‌شود. این کار برای خدا آسان است. (۳۰)

هر کدام شما که مطیع خدا و پیغمبرش باشد و کار درست بکند، پاداش او را دوبار می‌دهیم و برای او روزی پرارزشی تهیه کرده‌ایم. (۳۱)

ای زنان پیغمبر، شما مثل زنان دیگر نیستید، اگر از خدا می‌ترسید در سخن گفتن با نرمی سخن نگوئید، چون کسی که در دلش مرضی است به طمع می‌افتد. به طور شایسته حرف بزنید. (۳۲)

در خانه‌هایتان قرار بگیرید و مانند زمان جاهلیت گذشته خودنمایی نکنید، و نماز را به پا دارید و زکات بدهید و از خدا و پیغمبرش اطاعت کنید. خدا می‌خواهد که پلیدی را از شما اهل بیت از بین ببرد و شما را کاملاً پاک کند. (۳۳)

و آیات خدا و حکمت را که در خانه شما خوانده می‌شود یاد کنید، چون خدا دقیق و آگاه است. (۳۴)

مردان و زنان مسلمان و باایمان و مطیع خداوند و صادق و صبور و فروتن و زکات‌دهنده و روزه‌گیر، که عفت خود را حفظ و خدا را بسیار یاد می‌کنند، خدا برای آن‌ها آمرزش و پاداش بزرگی آماده کرده. (۳۵)

وقتی خدا و پیغمبرش دستور کاری را دادند، هیچ زن و مرد باایمانی در مقابل دستور آنان از خود اختیاری ندارد. هر کس از دستور خدا و پیغمبرش سرپیچی کند آشکارا گمراه شده است. (۳۶)

وقتی را به یاد آور که به کسی که خدا به او نعمت داد و تو هم به او نعمت دادی گفتی: زنت را نگه دار و از خدا بترس. و چیزی را که خدا آشکار می‌کرد در دلت مخفی می‌کردی و از مردم می‌ترسیدی، در صورتی که حق این است که از خدا بترسی. وقتی زید از همسرش کام گرفت و او را طلاق داد، ما او را به همسری تو درآوردیم تا در صورتی که پسرخواندگان مؤمنین از آن‌ها کام گرفتند و آن‌ها را طلاق دادند، اشکالی برای مؤمنین در ازدواج با آنان وجود نداشته باشد. فرمان خدا باید صورت می‌گرفت. (۳۷)

اشکالی بر پیغمبر در چیزی که خدا برای او واجب کرده وجود ندارد. این سنت (روش) خدا است که قبلاً در ملل گذشته وجود داشته. فرمان خدا روی حسابی دقیق است. (۳۸)

کسانی که پیام خدا را به مردم می‌رسانند و از خدا می‌ترسند و از هیچ‌کس جز خدا نمی‌ترسند، می‌دانند که خدا برای رسیدگی به حساب کافی است. (۳۹)

محمد پدر هیچ‌یک از مردان شما نیست. ولی فرستاده خدا و خاتم پیغمبران است و خدا هر چیزی را می‌داند. (۴۰)

ای افراد باایمان، خدا را زیاد یاد کنید. (۴۱)

و صبح و شب او را به پاکی ستایش کنید. (۴۲)

خدا و فرشتگانش بر شما درود می‌فرستند تا شما را از تاریکی درآورده و به روشنایی برسانند، و خدا نسبت به مؤمنین مهربان است. (۴۳)

روزی که او را ملاقات می‌کنند خوش‌آمدشان سلام است، و خدا برای آن‌ها پاداش ارزشمندی آماده کرده. (۴۴)

ای پیغمبر، ما تو را فرستادیم تا به اذن خدا شاهد و مژده‌دهنده و بیم‌دهنده و دعوت‌کننده به سوی خدا و چراغ تابناکی باشی. (۴۵ و ۴۶)

به مؤمنین مژده بده که فضل بزرگی از طرف خدا دارند. (۴۷)

و از کافرین و منافقین اطاعت نکن و به آزارشان اهمیت نده و بر خدا توکل کن. خدا برای رسیدگی به کارهایت کافی است. (۴۸)

ای افراد باایمان، اگر با زنان مؤمن ازدواج کردید و قبل از این که با آنها همخوابگی کنید آنها را طلاق دادید، عده‌ای که حساب آن را داشته باشید بر عهده آنها نیست. آنها را بهره‌مند و به خوبی رها کنید. (۴۹)

ای پیغمبر، ما زنان را که مهریه آنها را داده‌ای، و کنیزانت را که خدا نصیب کرده، و دخترعمو و دخترعمه و دختردایی و دخترخاله‌ای را که با تو مهاجرت کرده‌اند، برای تو حلال کردیم، و زن مؤمنی که خودش را بدون مهریه به پیغمبر ببخشد، در صورتی که پیغمبر بخواهد با او ازدواج کند. این حکم آخر فقط به تو اختصاص دارد نه به مؤمنین. ما می‌دانیم برای مؤمنین در مورد همسران و کنیزانشان چه دستوری داده‌ایم، تا بر تو اشکالی نباشد و مسلماً خدا آمرزنده و مهربان است. (۵۰)

نوبت هر يك از زنان را که بخواهی عقب بیانداز، و هر کدام را که خواستی پیش خود جا بده. همین‌طور هر کدام از زنان را که از او کناره‌جویی کردی و دوباره خواستی بپذیری، این‌کار اشکالی برای تو ندارد. این‌کار به خاطر این است که چشم آنها روشن شود و غصه نخورند و همه به آنچه به آنها دادی راضی باشند. خدا آنچه در دل شما است می‌داند. خدا دانا و بردبار است. (۵۱)

بعد از این هیچ زنی بر تو حلال نیست و حق تبدیل زن (جایگزین کردن زنی با زن دیگر) را هم نداری، هر چند زیبایی آنها تو را به شگفت آورد، مگر آنان که مالک شدی. خدا مراقب هر چیزی است. (۵۲)

ای افراد باایمان، فقط موقعی وارد خانه‌های پیغمبر شوید که برای غذا خوردن به شما اجازه داده شده باشد، بدون این که منتظر آمدن غذا باشید. ولی وقتی از شما دعوت شد وارد شوید و پس از خوردن غذا خارج شوید و دنبال صحبت کردن نباشید. این کار پیغمبر را ناراحت می‌کند، ولی از شما خجالت می‌کشد که بگویند، ولی خدا از گفتن حقیقت خجالت نمی‌کشد. و وقتی از زن‌ها چیزی خواستید از پشت پرده بخواهید. این برای پاکی دل شما و دل آنها بهتر است. سزاوار شما نیست که باعث ناراحتی پیغمبر خدا شوید. و با زنان پیغمبر بعد از او ازدواج نکنید، این کار پیش خدا گناه بزرگی است. (۵۳)

اگر چیزی را آشکار یا مخفی کنید، خدا هر چیزی را می‌داند. (۵۴)

در مورد پدران و فرزندان و برادران و پسربرادر و پسرخواهر و زنان و کنیزانشان اشکالی بر آنها وارد نیست (که جلو آنها بدون حجاب باشند). از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا شاهد هر چیزی است. (۵۵)

خدا و فرشتگانش بر پیغمبر درود می‌فرستند. ای افراد باایمان، بر پیغمبر درود بفرستید و کاملاً تسلیم دستورهای او باشید. (۵۶)

کسانی که خدا و پیغمبرش را انیت می‌کنند، خدا آنها را در دنیا و آخرت از رحمت خود دور می‌کند و عذاب خوارکننده‌ای برای آنها آماده ساخته. (۵۷)

افرادی که مردان و زنان مؤمن را، بدون آن که کار زشتی کرده باشند، انیت می‌کنند تهمت و گناه روشنی به گردن گرفته‌اند. (۵۸)

ای پیغمبر، به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنین بگو که پوشش‌های خود را به خود گیرند. این کار بهتر است تا شناخته شوند، و مورد اذیت قرار نگیرند. خدا آمرزنده و مهربان است. (۵۹)

اگر منافقین و افرادی که سوءنیتی دارند و اراجیف گویان در شهر دست از کار خود برندارند، تو را بر آن می‌داریم که با آن‌ها مبارزه کنی، بعد فقط مدت کمی در شهر کنار تو می‌مانند. (۶۰)
ملعون خواهند بود و هر جا که پیدا شوند دستگیر و کشته می‌شوند. (۶۱)
این روش (سنت و طرز عمل) خدا در مورد کسانی است که قبلاً از دنیا رفتند، و تغییری در سنت خدا پیدا نمی‌کنی. (۶۲)

مردم درباره قیامت از تو سؤال می‌کنند. بگو: علم آن فقط پیش خدا است. از کجا می‌دانی شاید قیامت نزدیک باشد. (۶۳)

خدا افراد بی‌ایمان را از رحمت خود دور کرده و برای آن‌ها جهنم سوزان را آماده کرده. (۶۴)
همیشه در آن خواهند بود و یار و یآوری پیدا نمی‌کنند. (۶۵)

روزی که صورتشان در آتش برگردانده می‌شود، می‌گویند: ای کاش ما از خدا و پیغمبر اطاعت می‌کردیم. (۶۶)

و گفتند (خواهند گفت): خداوندا ما از آقایان و بزرگانمان اطاعت کردیم، آن‌ها ما را گمراه کردند. (۶۷)

خداوندا، عذاب آن‌ها را چندبرابر بده و آن‌ها را هر چه بیشتر از رحمت خود دور ساز. (۶۸)

ای افراد باایمان، شما مثل کسانی که موسی را اذیت کردند نباشید. خدا او را از حرف‌هایی که درباره‌اش می‌زدند مبرا ساخت و پیش خدا آبرومند بود. (۶۹)

ای افراد باایمان، از نافرمانی خدا بترسید و حرف درست بزنید. (۷۰)

تا خدا کارهای شما را اصلاح کند و گناهان شما را بیامرزد. کسی که از خدا و پیغمبرش اطاعت کند قطعاً موفق شده است. (۷۱)

ما امانت را به آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه کردیم، ولی آن‌ها از به عهده‌گرفتن آن خودداری کردند و از این کار ترسیدند، ولی انسان آن را به عهده گرفت، چون انسان ظالم و نادان است. (۷۲)
تا خدا مردان و زنان منافق و مشرک را عذاب کند و توبه مردان و زنان مؤمن را بپذیرد. خدا آمرزنده و مهربان است. (۷۳)